

Belirtiler

1. Karın ağrısı ve baş ağrısı gibi temeli olmayan somatik belirtiler,
2. Öğrenme problemleri,
3. Okul otoritesine başkaldırma,
4. Aileye aşırı bağlılık,
5. Ayrılma kaygısının yükselmesi

**OKUL
REDDİNİN
EN YAYGIN
NEDENLERİNDEN
BİRİ
KAYGIDIR.**

OKUL REDDİ

Okul reddi ve okul fobisi, çocuğun okula gitme konusunda isteksiz olması veya okula gitmeyi tamamen reddetmesi durumudur.



Okul fobisi genellikle 6-10 yaşları arasında ortaya çıkar. Bu dönemde gerektiği şekilde ele alınmazsa çocuğun eğitim yaşamının olumsuz bir şekilde etkilenmesi söz konusudur. Bu durum gençlik çağında ortaya çıktığında bir karşı gelme bozukluğu veya daha ciddi sorunlar akla gelir.

Anne Baba Tutumu

- Çocuk okula gitmediğinden veya gitmek istemediğinden dolayı çevresindekiler tarafından suçlanmamalı, yargılanmamalı ve kendisi ile alay edilmemelidir. Bu durumun geçici olduğu, başka çocuklarda da bu durumun olabildiği, aslında bu durumun kolaylıkla üstesinden gelinebildiği anlatılmalıdır.
- Çocuğun okula gitmesi konusunda aile fertleri ısrarlı olmalı ve taviz vermemelidirler. Okula gitmemesi durumunda derslerden geri kalacağı ve bu yüzden ders başarısında düşme olabileceği kendisine anlatılmalıdır.

Çözüm Önerileri

1. Ebeveyn çocuk ile birlikte okulun ilk günü aynı sınıfta hatta aynı sırada kısa süre okulda kalmalı (iki saat veya en fazla yarım gün.)
2. İkinci gün ebeveyn sınıfta ama çocuğun sırasına oturmadan çocuğun kendisini görebileceği bir yerde beklemeli.
3. Üçüncü gün ebeveyn sınıfta 15 dakika kalmalı, çocuğa sınıfın kapısında bekleyeceğini söyleyerek dışarı çıkmalı ancak gerçekten kapıda beklemeli ve çocuk her baktığında anneyi görmeli.
4. Dördüncü gün ebeveyn çocuğu sınıfa bıraktıktan sonra bir ders kapıda bekleyeceğini, daha sonra bahçede olacağını açıklamalı. "İstersen teneffüslerde sen bahçeye gelebilirsin veya ben sınıfa gelebilirim." seçeneğini sunmalı.
5. Son gün ebeveyn, bahçede 2 ders saati kalabileceğini daha sonra eve döneceğini ancak ders bitiminde almaya geleceğini söylemeli. Her gün başarısından dolayı onu kutlamalı, küçük ödüller vermeli, olumlu davranışları ön plana çıkarılmalı. Daha sonraki haftalarda çocuk, okula geliş gidişleri ile ilgili bilgilendirilmeli ve verilen sözler mutlaka yerine getirilmeli.



- Çocuk okula gitmek istemediği için suçlanmamalı, yargılanmamalı ve kendisi ile alay edilmemelidir. Bu durumun geçici olduğu anlatılmalıdır.
- Çocuğun okula gitmesi konusunda aile fertleri ısrarlı olmalı ve taviz vermemelidirler.
- Çocuğa, okulun amacını açıklamak, okula gitmesi konusunda ailenin tüm fertlerinin kararlı kararlı ve tutarlı olması işe yarar. Okula gitmemesi halinde yapılan çalışmalardan geri kalacağı ve bunun kendisi için bazı aksaklıklara yol açacağını anlatmaya çalışılmalıdır.
- Çocuğunuzla okula gitmemesi konusunda konuşmanız ve onun bu konuda kendi duygularını anlatmasını sağlamanız, empati yaparak (kendinizi karşıdaki kişinin yerine koyup olaylara onun gözüyle bakıp onu anlamaya çalışarak) hem sıkıntısını paylaşmanız hem de anlaşıldığını hissettirmeniz onun rahatlamasını sağlayacaktır.
- Çocuğun okul korkusu evdeki problemlerden kaynaklanıyorsa öncelikle bu meselelerin kaynağına inilmeli ve problemler çözülmelidir. Örneğin aile içi iletişimde sorun varsa çocuklar çekinir ve bu yüzden okula gitmek istemeyebilir. Öncelikle bu sorunun çözülmesi gerekir.
- Aile olarak çocuklarınızın diğer arkadaşlarıyla etkileşimini ve sosyal becerisini artırması için arkadaş toplantıları yapmalarına ve onlarla oynamasına izin verebilirsiniz.
- Çocuğunuz okul korkusu konusunda öğretmeni ve okuldaki psikolojik danışmanları/rehber öğretmeni ile görüşerek, bu konuda ortak plan yapıp uygulamaya koyabilirsiniz.
- Çocuk kendini rahat hissedinceye kadar sınıfta oturabilirsiniz. Daha sonraki günler okulda öğretmenler odasında veya bahçede bir iki saat durabilirsiniz. İlerleyen zamanlarda da çocuğu sadece okul bahçesine bırakıp geri dönerek aşamalı olarak korkusunu yenip okula alışmasını sağlayabilirsiniz.
- Eğer çocuğunuz korkularını ifade edemiyor ve okula gitmek konusunda sizi çok zorluyorsa, okulundaki rehber öğretmen (psikolojik danışmandan) yardım alabilirsiniz.
- Ebeveyni olarak vedalaşmaları çabuk ve kısa süreli tutarak, ayrılıkların doğal olduğu hissettirilebilir.

